

05-06.04.23 8-A,Б,В. Укр.літ (2 уроки) Вч.: Харенко Ю.А.

Володимир Дрозд «Білий қінь Шептало»

Володимир Григорович Дрозд народився 25 серпня 1939 року на Чернігівщині в сім'ї колгоспника. «Дитинство мо ϵ було сумне», — так згадував він свої ранні роки (була в ньому війна і рано померла мама). Юність — це праця газетяра і багато книжок. Шасливий збіг обставин допоміг Володимиру стати журналістом під псевдонімом Семирозум (прізвисько одного із предків). Заочно закінчив Київський держаний університет ім. Т. Г. Шевченка.

Як він любив говорити про себе «Син колгоспника з глухого поліського села»— який за свій талант та плідну працю став чудовим журналістом в газеті району, добре закінчив університет та доріс до столичного відомого письменника.

Літературний дебют відбувся в экурналі «Дніпро», де в 1962 році надрукували його повість «Люблю сині зорі» і два оповідання.

Працював у різних періодичних виданнях, зокрема, в газетах «Молодь України», «Літературна Україна» та ін.

В. Дрозд написав понад 20 книг повістей та оповідань, які перекладені європейськими мовами. Кілька років Володимир Григорович очолював редакцію журналу «Київ», був заступником голови Національної спілки письменників України. За роман «Листя землі» в 1992 році йому було присуджено Шевченківську премію, за активну громадську діяльність орден Ярослава Мудрого V ступеня, був також лауреатом Міжнародної літературної премії імені Миколи Гоголя «Тріумф», яка була присуджена йому в 2017 році посмертно. Помер Володимир Дрозд 23 жовтня 2003 р.

Ниературна спадничиа Володимира Дрозда-

Onosidanum Hosiemi

Люблю сині зорі (1962) Білий кінь Шептало (1965) Парость (1966) Ніч у вересні (1980) Три чарівні перлини (1981) Крик птаха у сутінках (1982) письменника (1994)

Семирозум (1967) Маслини (1969) Ирій (1974) Самотній вовк (1983) Музей живого

Powials.

Катастрофа (1969) Добра вість (1971) Ритм життя (1974) Дорога до матері (1978) Люди на землі (1976) Земля під копитами (1981) Інна Сіверська, суддя (1985) Спектакль (1985) Новосілля (1987) Листя землі (1992; 2000) Злий дух. Із житієм. ДОБРООКИЙ

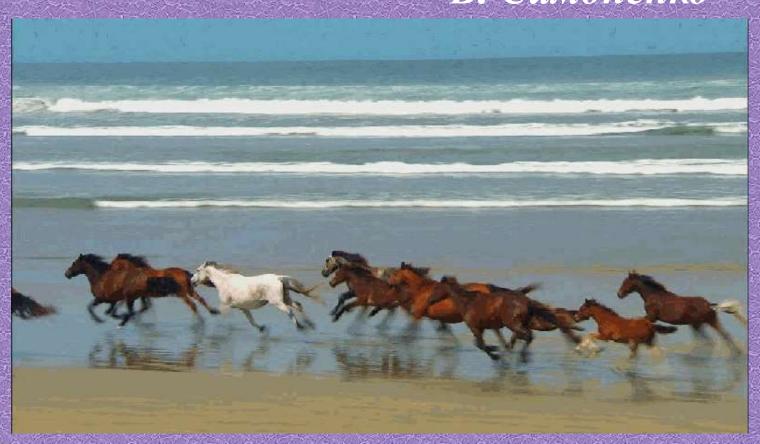

Володимир Дрозд "Білий қінь Шептало". Проблема людини в суспільстві, її знеособлення, свободи і неволі, особистості й натовпу

У кожного «Я» є своє ім'я, На всіх не нагримаєш грізно, Ми— не безліч стандартних «я», А безліч всесвітів різних.

В. Симоненко

Hireparrypună macmopr

Наява: «Білий кінь Шептало».

Рік паписання: 1965 рік.

<mark>Автор:</mark> Володимир Дрозд.

Ліпературний рідзепос.

Жако: оповідання.

Тема, розповідь про буденне життя коня Шептала; історія скривдженої людини, самотньої в суспільстві. цел опопіланця людина повинна залишатися собою у будь-яких соціальних обставинах, оскільки під впливом соціуму зникає «самобуття» особистості.

Основна дужка: утвердження винятковості людини, її багатогранного духовного світу.

Порушені проблеми:

- втрата внутрішньої свободи, власного Я;
- 💸 дійсність і мрія;
- свідома відмова від боротьби за самоствердження;
- 🔅 ілюзорне сприйняття світу;
- особистість і натовп;
- духовне каліцтво і рабство;
- ***** свобода і неволя;
- самотність.

Композиція

Експозиція:

знайомство читача з конем.

Зав'язка:

Степан з конем Шепталом вирушив за зеленим харчем для свиней.

Кульмінація:

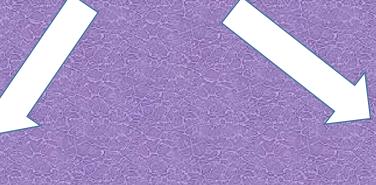
Шептало на волі.

Розв'язка:

повернення додому.

ГОЛОВНІ ГЕРОЇ

Білий кінь Шептало

Конюх Степан

його поважає конюх Степан

на нього можна покластися

пишається своїм походженням і білим кольором шкіри

полюбляє волю

ненавидить табун

кінь Шептало

добросовісно виконує свою роботу

не любить ходити в упряжі

> «Я інакший, ніж вони...»

гордий

удавано покірний

«Він усе забуває, окрім, одного: тремтливої ілюзії волі та влади» здатний до глибокого критичного мислення

конюх Степан

всесильний

працьовитий

турботливий

маленький чоловік, землисто-сірий

брудні, коряві ручиська, приземлений розум розуміє коней

милостивий і злий

добрий, ніколи не посилає Шептала на важку роботу

CMMBOJIKA OBPASIB

– символ енергії й сили, пристрастей та інстинктів, а також вірності й відданості в праці, в щоденних турботах. Споконвіку коні були помічниками богів, воїнів і, головне, хліборобів. Наші предки вважали, що червоний кінь уособлює вогонь, вороний – зоряне небо, білий – світ предків, його вважали священним.

Навіть творчі люди мають своїм символом коня Пегаса.

«Осідлати коня» - означає досягти цілі, здобути кращу долю. Тож кінь — і працьовитий, і войовничий, і творчий дух.

Бата – символ рабської покори, страху, пригнічення особистості, підневільного становища, приниження гідності.

CHIMIBOUITKA KOUITEOPIB

одноманітність

буденність

сірий

мудрість

краса

рівність

винятковість

надзвичайність

білий

нудьга

чистота

непересічність

примітивність

Погано, қоли в людині все сіре: і душа, і думқи, і погляд. Сірі тільки перепілки гарні.
Михайло Стельмах

Не обставляй себе сірими нікчемами, йдучи на діло велике, бо й сам посірієш! Тавло Загребельний

MPII LUI CHI CII Б КОНЯ ППЕППАЛА

Mpiï

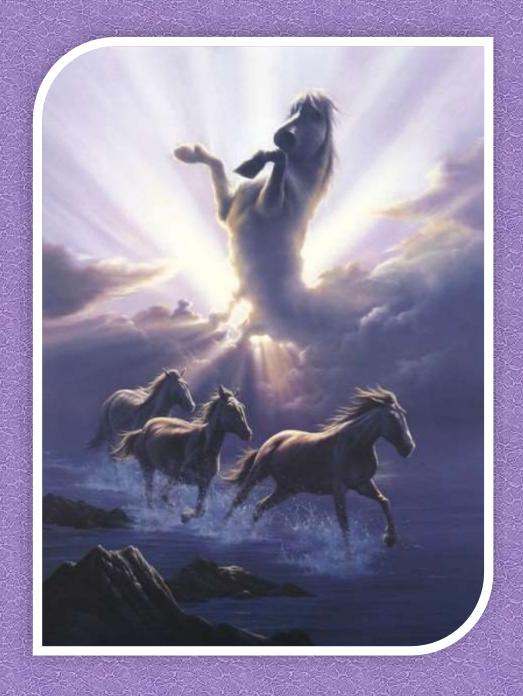
- **‡** Циркова арена.
- ***** Творча праця.
- ***** Свобода.
- **❖** Бути особливим, зберегти власне «я».
- ***** Бути гордими і незалежними.

Дійсність

- Колгоспна стайня.
- **Одноманітне ходіння по колу.**
- * Покірність робочої худобини.
- ***** Стає частиною натовпу.
- Залежить від Степана.

Отже, образ білого қоня Шептала уособлює яскраву людську особистість, яқа під впливом повсякденного життя втрачає свою індивідуальність, губить кращі риси свого характеру, пристосовується, починає діяти, «яқ усі», підкоряється «сірій» буденності. Лише на мить вирвавшись із неволі, кінь відчув себе щасливим, але потім усе ж дійшов висновку, що краще бути покірним та слухняним під захистом сильнішого, надавати перевагу реальності, а не мрії.

Я особистість! Це звучить зухвало...

Буденність сіра не зламає мій політ.

Мені для щастя мрії мало,

Побачити я хочу цілий світ!

Віра Дутчак

Домашне завдання:

Опрацювати біографію автора ст.163; прочитати «Білий кінь Шептало» ст.163-172, виконати письмово завдання з будиночком на ст. 172.

